

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

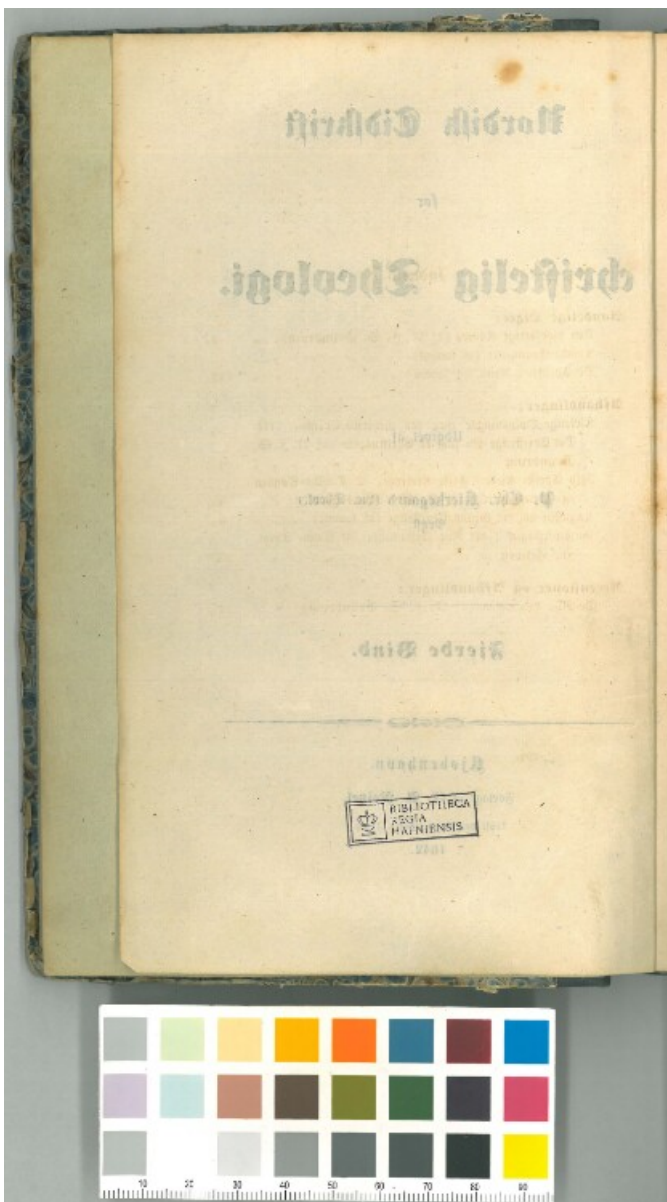
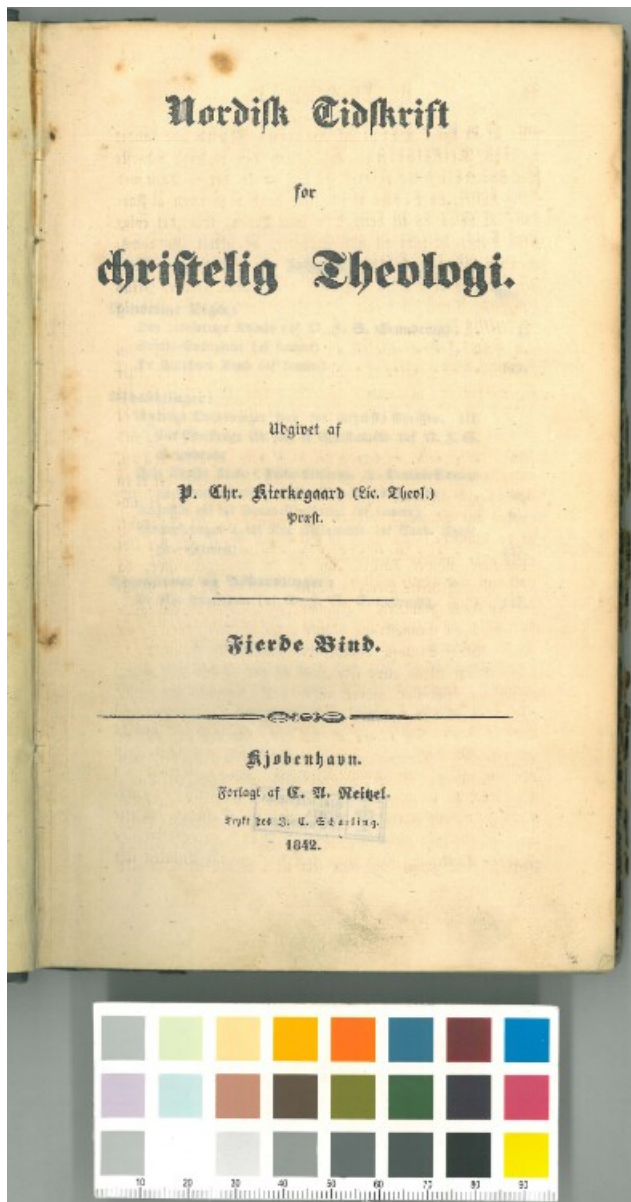
Titel: De Christnes Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "De Christnes Aand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_734-txt-shoot-idm94/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Indhold.

	Side.
Kandelige Digte:	
Den blodfulde Kvinde (af N. F. S. Grundtvig)	1.
Kvindes-Evangeliat (af samme)	5.
De Christnes Land (af samme)	149.
Afhandlinge:	
Kirkelige Oplosninger især for kufferte Christne. III.	
Det Christelige Liv som et Christus-Liv (af N. F. S. Grundtvig)	15. X
Jesus Christi Kirke i Folke-Kirken. 2. Davids-Sonnen og Davids-Kisten (af P. Chr. Bierkegaard)	43. X
Augustin om det Grund-Christelige (af samme)	65. X
Publissefagen i det Nye Testamente (af Sand. Theol. Fr. Selweg)	157.
Recensioner og Afhandlinge:	
De Nye Testamenter (af N. F. S. Grundtvig)	117.

Kandelige Digt.

De Christnes Land.

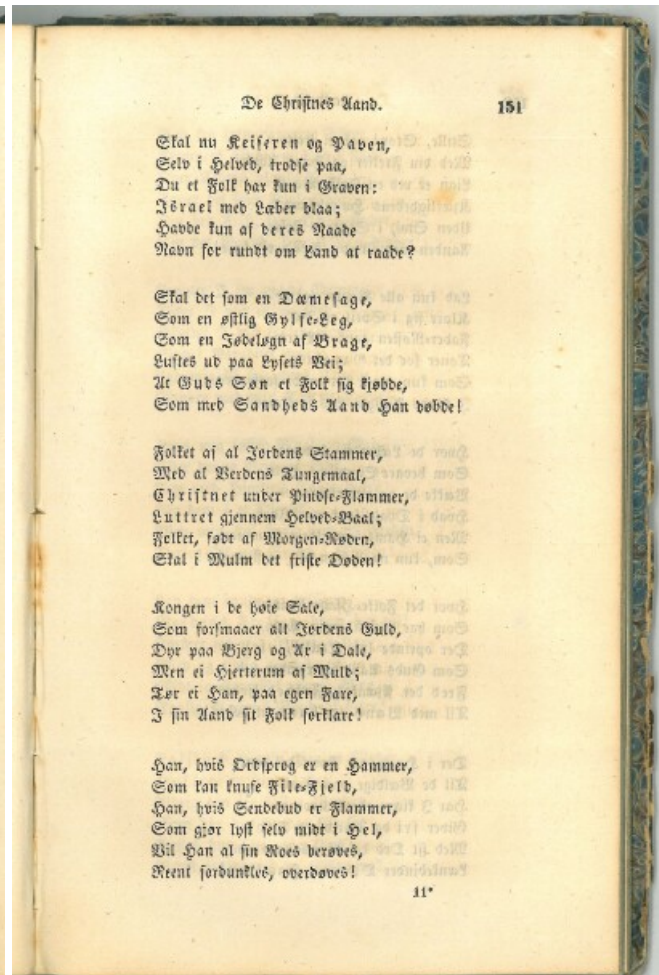
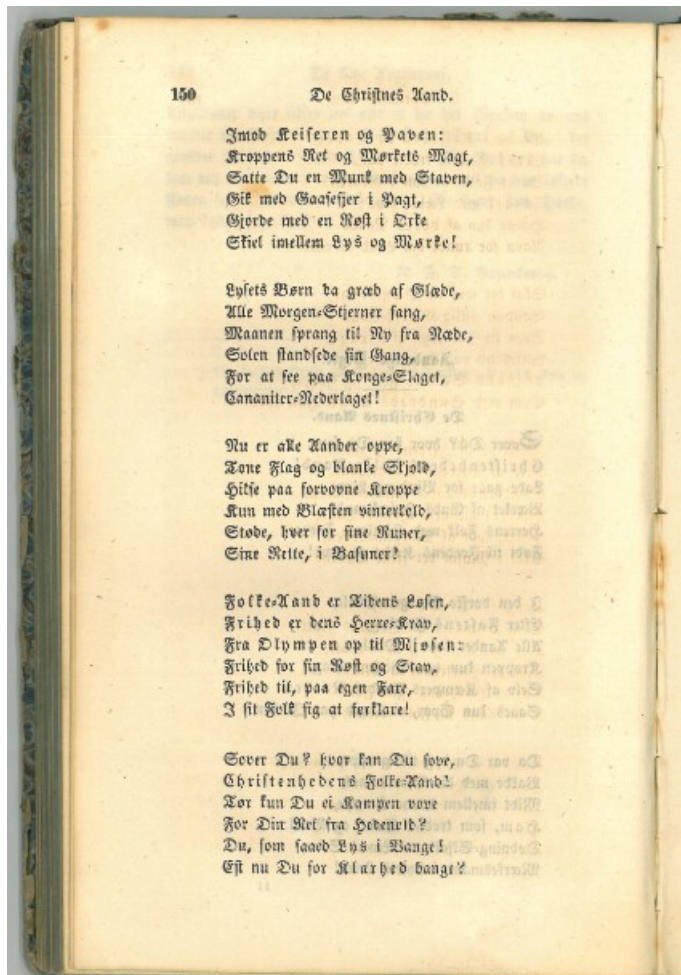
Sover Du? hvor kan Du sove,
Christenhedens Folke-Land!
Lade gaare for Wind og Bove
Været af Guds Høirehaand:
Herrens Folk med Himlens Farve,
Gødt til Jordens Ards at arve!

I den mørke Morgen-Svale,
Efter Faste's Freedag,
Alle Lænder laae i Dvale,
Kroppen kun var Sjælens Sag,
Selo af Kampens Land i Norden
Saaes kun Spor, ei Daad paa Jorden!

Da var Du dog tidlig oppe,
Bakke med dit Bjærkemaal,
Midt imellem tunne Kroppes,
Ham, som trodsed Band og Baal:
Dobning-Stjald om Livets Seire,
Mærkesmand i Byens Leire!

11

Stille, Støv! gik ei iredte
 Med din Frelser og Hans Kænde!
 Vign ei ved en Folke-Vætte
 Hærligheds Høirehaand!
 Uden Stoi, i Tilbeds Leire,
 Kænde med Guds Fred vil fejre!

Lad kun alle Vætter larme,
 Klare sig i Speil af Tids!
 Fader-Nosten gaander Narme,
 Toner for det Paradis,
 Som kun, naar det mildt forvares,
 I Guds Ansigt Lys forklares!

Hvor de Kæber sig brøge,
 Som bevare Sandheds Dred,
 Nække de og vederbrøge
 Hvad i Deale sank paa Jord,
 Men ei Ham, som aldrig slummer,
 Som, kun naar Han vil, forsummer!

Hvor det Folke-Hjerte banker,
 Som har Lys til evig Fred,
 Der oprinde lyse Tanker,
 Som Guds Kænde sig hender ved,
 Fred der Mændes, Kærlighed kæbes,
 Til med Bænd og Kænde at døbes!

Der i Herrens Navn det toner
 Til de Vældige paa Jord;
 Har I kiære ebers Kroner,
 Giver fri da Kænde og Ord!
 Med sit Dred da Herrens Kænde,
 Kænde bænd Dyrerds-Haanden!

